

OVERGANGEN OVER DET RØDE HAV.

Con moto.

Sopran
1. 2.

1. Som so - len op - rin - der mor - gen - rød, hvor
 2. Da, bleg - nen - de for det rø - de hav, dem
 3. Da midt - vejs i hav var kon - gens hær, som
 4. Da tab - te sig hyl i bøl - ge - brag, det

Alt.

più f

him - me - lens fug - le de sjun - ge, så Is - ra - el
 ry - ste - de Fa - ra - os lu - re, på al - mag - tens
 ør - ne hans ban - ne - re svæ - ved, for tor - den og
 gik med hær - ska - rer til grun - de, da hil - ste med

più f

steg af ha - vets skød, med him - mel - ske to - ner på
 ord for Mo - ses' stav sig bøl - ger - ne rej - ste som
 lyn i mor - gen - skær dog kæm - per - ne sit - red og
 sang den un - ge dag ti - hun - dre - de tu - sin - de

tun - ge: de sang om hjæl- pen i nø - dens stund, de
mu - re, i dy - bet blev der en kon - ge - vej, Æ-
bæ - ved, da vend - tes vog - ne, da vak - tes gny, da
mun - de, og al - drig glem-mes det mor - gen gry, da

sang om vej - en på ha - vets bund, om kon - ge -
gyp - tens kon - ge det hjalp dog ej, for ham kun
kend - tes Her - ren, da skre - ges: fly! da luk - te
fol - ke - san - gen lød højt i sky til him - mel-

hæ - ren, der sank som bly, de kvad i sky.
åb - ned det rø - de hav en bund - løs grav.
brat sig for Mo - ses' stav det rø - de hav.
kon-gen, den helt så prud, den gu - ders Gud.

